

ОЙ, КОЛИСЬ БУЛА

Мірно.

Ой, ко-лисъ бу - ла в с т е - - ну -
во - ля, А т е - те - дре-на не - во - ле ч -

Ой, колись була в степу воля,
А теперечка неволечка.
Та болить серце ще й головочка,
Чорна хмара наступає,

Дрібен дощик накrapає,
Мати сина научає:
„Та слухай, сину, моє слова,
Не йди ніде, очуй дома.”

Син матері не послухав,
Осідав коня та поїхав.
Менша сестра коня веде,
Середуша сідло несе,

А старша з братом Іде.
— А коли, братіку, в гості прийдеш?
„Візьми, сестро, піску жменю,
Посій його на каменю, —
Коли, сестро, пісок зійде,
Тоді брат твій в гості прийде”.
Нема піску, нема сходу,
Нема брата із походу.